

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

תפלה בציבור AS PRECURSOR TO מעמדות Lesson 4-

Source 1

תוספתא מסכת תענית (ליברמן) פרק ג' הלכה ב'—שמונה משמרות תיקן משה לכהונה ושמונה ללווייה. משעמד דוד ושמואל הרואה עשאו עשרים וארבע משמרות כהונה, ועשרים וארבע משמרות לויה שנ' (דברי הימים א', ט', כב') המה יסד דוד ושמואל הרואה באמונתם, אילו משמרות כהונה ולויה. עמדו נביאים שבירושלם וקבעו שם עשרים וארבעה מעמדות כנגד עשרים וארבע משמרות כהונה ולויה שנ' צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי; אי אפשר לומר כל ישראל, אלא מלמד ששלוחו של אדם כמותו.

Translation: Moshe organized eight shifts of Kohanim and eight shifts of Leviim who served on a rotating basis. Dovid Hamelech and Shmuel HaNavi organized the Kohanim and Leviim into 24 shifts each as it is written: Haima Yasad Dovid V'Shmuel Ha'Roeh B'munatam, these are the shifts of Kohanim and Leviim. The prophets in Yerushalayim established 24 shifts of Ma'Amadot in conjunction with the 24 shifts of Kohanim and Leviim based on the verse: Tzav Et Bnei Yisroel V'Amarta Aleihem Et Korbani Lachmi; it was not possible to say "all of Yisroel" and so it teaches us that a person can fulfill his obligation through a representative.

Source 2

משנה מסכת תענית פרק ד' משנה א'—בשלשה פרקים בשנה כהנים נושאים את כפיהן ארבע פעמים ביום בשחרית במוסף ובמנחה ובנעילת שערים בתעניות ובמעמדות וביום הכפורים.

Translation: On three occasions of the year, on fast-days, on Ma'amadot, and on the Day of Atonement the Kohanim lift up their hands to bless the people four times during the day, namely at the Schacharit service, at Mussaf, at Minbah and at Ne'ilah.

Source 3

משנה מסכת תענית פרק ד' משנה ב'—אלו הן מעמדות לפי שנאמר (במדבר כ"ח) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי. וכי היאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על גביו? התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבע משמרות. על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלם של כהנים של לויים ושל ישראלים. הגיע זמן המשמר לעלות, כהנים ולויים עולים לירושלם וישראל שבאותו משמר מתכנסין לעריהן וקוראים במעשה בראשית.

Translation: The following are the details concerning the Ma'amadot. It is said, Command the children of Israel and say unto them: my food which is presented unto me. Now how can a man's offering be brought on the altar and he is not present? Therefore the early Prophets instituted twenty-four Mishmaroth, and each Mishmar was represented at the Temple in Jerusalem by its own Ma'amad of Kohanim, Leviim and Israelites. When the time came for the Mishmar to go up to Jerusalem, the Kohanim and Leviim went up to Jerusalem and the Israelites of that Mishmar assembled in their cities and read from the Torah the story of creation.

Source 4

משנה מסכת תענית פרק ד' משנה ג'—ואנשי המעמד היו מתעניין ארבעה ימים בשבוע מיום שני ועד יום חמישי ולא היו מתעניין ערב שבת מפני כבוד השבת. ולא באחד בשבת כדי

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

שלא יצאו ממנוחה ועונג ליגיעה ותענית וימותו. ביום הראשון, בראשית ויהי רקיע; בשני, יהי רקיע ויקוו המים; בשלישי, יקוו המים ויהי מאורות; ברביעי, יהי מאורות וישרצו המים; בחמישי, ישרצו המים ותוצא הארץ; בששי, תוצא הארץ ויכלו השמים. פרשה גדולה קורין אותה בשנים והקטנה ביחיד בשחרית במוסף ובמנוחה נכנסין וקורין על פיהן כקורין את שמע. ערב שבת במנוחה לא היו נכנסין מפני כבוד השבת.

Translation: The men of the Israelite Ma'amad fasted on four days of that week, from Monday to Thursday; they did not fast on Friday out of respect for the Sabbath nor on Sunday in order not to change over without a break from the rest and delight of the Sabbath to weariness and fasting and perhaps die. On Sunday they read "In the beginning, and, let there be a firmament"; on Monday, "Let there be a firmament, and, let the waters be gathered together"; On Tuesday, "Let the waters be gathered together, and, let there be lights; On Wednesday, "Let there be lights, and, let the waters swarm; On Thursday, "Let the waters swarm, and, let the earth bring forth"; On Friday, "Let the earth bring forth, and, and the heavens and the earth was finished." Two persons read between them a long section and one a short section. At Schacharit, Mussaf and Minhab, they assembled and read the requisite section by heart, in the same way as people recite the Shema. They did not assemble at Minhah on Friday out of respect for the Sabbath.

Source 5

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כז' ע"ב ב'—תנו רבנן: אנשי משמר היו מתפללין על קרבן אחיהם שיתקבל ברצון. ואנשי מעמד מתכנסין לבית הכנסת, ויושבין ארבע תעניות: בשני בשבת, בשלישי, ברביעי, ובחמישי. בשני, על יורדי הים; בשלישי, על הולכי מדברות; ברביעי, על אסכרא שלא תיפול על התינוקות; בחמישי, על עוברות ומיניקות. עוברות, שלא יפילו, מיניקות, שיניקו את בניהם. ובערב שבת לא היו מתענין מפני כבוד השבת, קל וחומר בשבת עצמה. באחד בשבת מאי טעמא לא? אמר רבי יוחנן: מפני הנוצרים. רבי שמואל בר נחמני אמר: מפני שהוא שלישי ליצירה. ריש לקיש אמר: מפני נשמה יתירה. דאמר ריש לקיש: נשמה יתירה ניתנה בו באדם בערב שבת, במוצאי שבת נוטלין אותה ממנו, שנאמר (שמות ל"ד, ל"א) שבת וינפש, כיון ששבת וי אבדה נפש.

Translation: Our Rabbis have taught: The men of the Mishmar prayed over the sacrifice of their brethren that it may be favorably accepted, while the men of the Ma'amad assembled in their synagogues and observed four fasts, on Monday, Tuesday, Wednesday and Thursday of that week. On Monday they fasted for those who go down to the sea; on Tuesday for those who travel in the deserts; on Wednesday that croup may not attack children; on Thursday for pregnant women and nursing mothers, that pregnant women should not suffer a miscarriage, and that nursing mothers may be able to nurse their infants; on Friday they did not fast out of respect for the Sabbath; and certainly not on the Sabbath. Why did they not fast on Sunday? — R. Johanan said: Because of the Christians. R. Samuel b. Nahmani said: Because it was the third day after the creation of Man. Resh Lakish said: Because of the additional soul that one has on Shabbat. For Resh Lakish said: Man is given an additional soul on Friday, but at the termination of the Sabbath it is taken away from him, as it is said, He ceased from work and rested (Shavat Va'Yinafash] that is to say, Once the rest had ceased, woe! that soul is gone.

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

Source 6

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כז' עמוד ב' – וישראל שבאותו משמר מתכנסין בעריהן וקורין במעשה בראשית (גירסת רבי חננאל – קורין בענין קרבנות ובענין מעשה בראשית). מנהגי מילי? אמר רבי יעקב בר אחא אמר רב אסי: אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר (בראשית ט"ו) ויאמר: ה' אלקים, במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם: רבוננו של עולם! שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר ליה: לאו. אמר לפניו: רבוננו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: (בראשית ט"ו) קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת וגו'. אמר לפניו: רבוננו של עולם, תינה בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? – אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני – מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם.

Translation: AND THE ISRAELITES OF THE MISHMAR ASSEMBLED IN THEIR CITIES AND READ FROM THE TORAH THE STORY OF CREATION, On what is this based? — R. Jacob b. Aba said in the name of R. Assi: Were it not for the Ma'amadot heaven and earth could not endure, as it is written, And he said: O Lord G-d, whereby shall I know that I shall inherit it? Abraham said: Master of the Universe, should Israel sin before You, will You do unto them as You did to the generation of the Flood and to the generation of the Dispersion? G-d replied to him: No. He then said to him: Master of the Universe, 'Let me know whereby I shall inherit it'. G-d answered: Take for Me a heifer of three years old, and a she-goat of three years old etc. Abraham then continued: Master of the Universe! This holds good while the Temple remains in being, but when the Temple will no longer be what will become of the Jews? G-d replied: I have already long ago provided for them in the Torah the order of sacrifices and whenever they read it I will deem it as if they had offered them before me and I will grant them pardon for all their iniquities.

Source 7

תלמוד בבלי מסכת מנחות דף סה' עמ' א' – גמ'. ת"ר: אלין יומיא דלא להתענא בהון, ומקצתהון דלא למספד בהון: מריש ירחא דניסן עד תמניא ביה איתוקם תמידא, דלא למספד: ומתמניא ביה ועד סוף מועדא איתותב חגא דשבועיא, דלא למספד. מריש ירחא דניסן ועד תמניא ביה איתוקם תמידא דלא למספד, שהיו צדוקים אומרים: יחיד מתנדב ומביא תמיד, מאי דרוש? את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים, מאי אהדרו? את קרבני לחמי לאשי... תשמרו, שיהיו כולן באין מתרומת הלשכה.

Translation: GEMARA. Our Rabbis taught: 'On the following days fasting, and on some of them also mourning, is forbidden: From the first until the eighth day of the month of Nisan, during which time the Daily Offering was established, mourning is forbidden; from the eighth of the same until the close of the Festival, during which time the date for the Feast of Weeks was re-established, fasting is forbidden. From the first until the eighth day of the month of Nisan, during which time the Daily Offering was established, mourning is forbidden'. For the Sadducees used to say that an individual may of his own free will defray the cost of the Daily Offering. What was their argument? — It is written, said they. The one lamb shall thou offer in the morning and the other lamb shalt thou offer at dusk. And what was the reply of the Rabbis?

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

— *It is written, My food which is presented unto Me for offerings made by fire, of a sweet savour unto Me, shall you observe. Hence all sacrifices were to be taken out of the Temple fund.*

Source 8

משנת ארץ ישראל עם פירוש ספרא' – משנה מסכת תענית פרק ד'

וקוראים מעשה בראשית – כל התכנסות ציבורית בסופם של ימי הבית ובימי התנאים כורכת עמה קריאה בתורה. במשניות הבאות בא הפירוט לקריאה במעשה בראשית.

מערכת המעמדות מבוססת על התפיסה והנהג שקרבנות התמיד בחול ובשבת אינם באים אלא משל כספי הציבור. כספי ציבור אלו נאספו מתרומות מחצית השקל, ואין היחיד רשאי לתרום לקרבנות הציבור. זו הייתה דעתם של הפרושים, אולם הצדוקים הורו ש"יחיד מתנדב ומביא תמיד" (בבלי, מנחות סה ע"א). בדורות ראשונים לימי הבית אנו

למדים כי מלכים מאומות העולם מימים ראשונים ועד לימי החשמונאים הבטיחו בדרכים שונות את הכספים לקרבנות התמיד¹, ובשעה שהפרושים ניצחו ונקבע סדר גביית מחצית השקל, והקרבת התמידים באה רק מכספי מחצית השקל, קבעו שמונת ימי חג מראשון בניסן ועד לשמיני בו, כמתואר בראש מגילת תענית ובברייתא המסופחת לה.

הנהגת סדרי קרבנות התמיד מכספי מחצית השקל אינה קודמת לימי החשמונאים, וייסוד סדרי המעמדות בא עם הנהגת סדרי קרבנות הציבור, ואולי אף רק לאחריהם, שעה קצרה לאחר מכן או אפילו רק בהמשך הימים². אין לנו מקורות מקבילים חוץ לתלמודיים לנהג המעמדות. אין גם עדות לכך שהנהגת המקדש הצדוקית קיבלה את הנהג והעניקה לאנשי המעמד תפקיד מקדשי, לפיכך אפשר שלפנינו תקנה פרושית בלבד שהיוותה מעין ליווי חיצוני לפעילות במקדש.

Translation: All communal gatherings at the end of the Second Temple period and during the period of the Mishna included the reading of the Torah. In the following Mishnayos we find in detail how the Ma'A'Mados divided the reading of the opening of Sefer Bereishis.

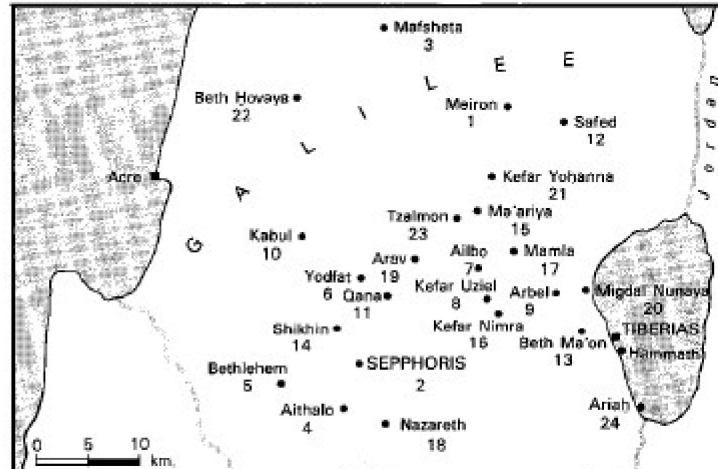
The concept behind the Ma'A'Mados is based on the rule and practice that the Tamid offering during the week and on Shabbos must be brought from the public's contribution to the budget of the Beis Hamikdash. Those monies were contributed by way of the half Shekel. An individual was not allowed to designate his individual donation to be used to bring the Tamid offering. This was the opinion of the Perushim. The Sadducees held that an individual was permitted to designate his individual donation to be used to bring the Tamid offering. When the Perushim became dominant (after the victory of the Hasmoneim) and they were able to institute the collection of the half Shekel and the money that was used for the Tamid offering began to be taken from this communal contribution, the Perushim designated the first eight days of Nissan as a holiday as we learn in the first chapter of Megilas Taanis and the additional materials appended thereto.

The practice of offering the daily Tamid sacrifice from the monies contributed through the half Shekel cannot be traced earlier than the victory of the Hasmoneim. At that time, the practice of Ma'A'Mados was instituted with the offering of the daily Tamid sacrifice out of the communal monies or soon thereafter or some time thereafter. We have no additional documentary evidence to verify the existence of the Ma'A'Mados beyond what is provided in the Talmud. We further do not have any sources to prove that while the Sadducees controlled the service in the Second Temple, the practice of the Ma'A'Mados was followed. Therefore what we may be looking at is a practice instituted by the Perushim to accompany the Temple service.

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

Source 9

The Rabbinic Class Of Roman Palestine In Late Antiquity, by Lee I. Levine, Yad Izhak Ben-Zvi, 1989, p. 174

1. Yehoyariv	7. Haqotz	13. Huppah	19. Petahya
2. Yeda'ya	8. Aviya	14. Yeshavav	20. Yehhezqel
3. Harim	9. Yeshu'a	15. Bilgah	21. Yakhin
4. Se'orim	10. Shekheniya	16. Imer	22. Gemul
5. Malkiya	11. Elyashiv	17. Hezir	23. Delays
6. Miyamin	12. Pashhur	18. Hapitzetz	24. Ma'aziya

משמרת ראשונה יהויריב בסדר"ב חזן
 משמרת שנייה ידעיה עמוס צפורה
 משמרת שלישית חזרים כפשה
 משמרת רביעית שערים עתהלו
 משמרת חמישית בליה בית לחם
 משמרת ששית ביבין יודפת
 משמרת שביעית חקוז עליו
 משמרת שמינית אביה כפר עזיה
 משמרת תשיעית ישוע ארגל
 משמרת עשירית שרנח חזות כבול
 משמרת אחת עשרה אלישיב חזקנה
 משמרת שתים עשרה יקים פשו חזר צפת
 משמרת שלוש עשרה חזות חזות בית מעון
 משמרת ארבע עשרה שבאב חזות שחון
 משמרת חמש עשרה בעיה בלי חזות
 משמרת שש עשרה אביר כפר נמרה
 משמרת שבע עשרה חזיר כפר חזיר
 משמרת שמונה עשרה חזיר חזיר
 משמרת תשע עשרה פתח חזיר
 משמרת עשרים חזקאל בן חזקאל
 משמרת עשרים ואחת חזקאל בן חזקאל
 משמרת עשרים ושנים חזקאל בן חזקאל
 משמרת עשרים ושלוש חזקאל בן חזקאל
 משמרת עשרים וארבע חזקאל בן חזקאל

The Priestly Courses
 in the Galilee
 during the talmudic
 period (above), and
 three sections of the
 list of 24 Priestly
 Courses found at
 the synagogue in
 Cacsarea (left).

שמונה עשרה-תפלת שחרית-101 Tefila

Source 10

כרך מב, חוברת ג/ד (ניסן-אלול תשל"ג), *Mishmarot and Ma'amadot* by E. E. Urbach, *Tarbiz*, pp. 304-327 (24 pages)

על זכר המשמרות — נוסף על הכתובות בבתי־הכנסת בארץ ובגולה והמנהג להזכיר בכל שבת ושבת בתוך פיוטים את שמות המשמרות ולהתפלל על שיבתם למקומם, יש בידינו עד שלישי. בקטעי גניזה, הכוללים פרקי משניות ממסכת שבת ושהם שרידים משני כתבי־יד,¹⁹ הרינו מוצאים על־יד מספר הפרק את שמות המשמרות. בכתב־יד אחד קודם מספר הפרק ואחריו בא שם המשמר המתאים: 'פרק ח אביה'; 'פרק ט ישוע'. בכתב־יד שני קודם שם המשמר לשם הפרק: 'פתחיה פרק יט'; 'יחזקאל פרק כ'; 'יכין פרק כא'; 'גמול פרק כב'; 'דליה פרק כג'; אבל לבסוף שוב: 'פרק כד מעזייה'.²⁰

Translation: Concerning remembering the Mishmaros—in addition to the memorials inscribed in some synagogues in Israel and the Diaspora and the custom to refer to the Mishmar of the week in Piyuttim and to pray for their re-establishment, we have a third reference. In fragments found in the Cairo Geniza, that include chapters of Mishnayos from Maseches Shabbos, that are remnants of two manuscripts, we find that next to the chapter number, the name of a mishmar appears. In one manuscript we find after the chapter number, the appropriate Mishmar name, i.e. Chapter 8, Aviya; Chapter 9, Yeshu'a. In the second manuscript, you find: Petahya, Chapter 19; Yechezkeil, Chapter 20; Yachin, Chapter 21; Gemul, Chapter 22; Dalia, Chapter 23, but the last one, Chapter 24, M'Aziza.

שני כתבי־יד, שגם כתיבתם ולשונם מעידות על קדמותם, מוכיחים, שהיו מקומות שבהם נהגו ללמוד כל שבת ושבת פרק ממסכת שבת ולהזכיר לפני לימודו את המשמר של אותה השבת. במסכת שבת יש 24 פרקים, כמספר המשמרות, ולפי זה חזרו על לימודה פעמיים בשנה.

Translation: These two manuscripts, whose script and wording indicate that they are early writings, establish that there were places where it was customary to study each Shabbos, one chapter of Maseches Shabbos and to mention before studying the name of the Mishmar of that week. In Maseches Shabbos, we find 24 chapters, corresponding the number of Mishmaros and based on that practice they reviewed all of Maseches Shabbos, twice a year.